

SLAVA BOGU - MIR LJUDEM!

Božičnica, Mirna peč 1984

Štirje recitatorji, meditativna glasba, diapositivi, otroški zbor s kitarami

- Pridi k nam , Gospod, pridi in nas reši !
- Pridi in nam pomagaj. Pridi in nam vrni veselje.
- Pridi in nam vrni mir. Pridi in nas osreči.
- Pridi in izpolni naše hrepenenje. Pridi in nas osvobodi.
- Pridi, pokaži nam luč.
- Pridi, odpri nam srce in dušo.
- Reši nas, Gospod.
- Pridi k nam, Gospod.

PESEM: Pridi k nam, Gospod

- Zašli smo. Izgubljeni smo. Iščemo pravo pot. Tavamo v temi. Iščemo vodnika, ki nam bo pokazal pot k Luči; ki nas bo razumel, ki nas bo popeljal na pot svobode in veselja, ki nas bo popeljal na pot novega življenja
- Tehnika raste in standard se dviga, človek pa je vse manj človek. Telesnost se razvija, duh pa je zakrnel. To je velika rana in bolezen našega časa. Človek je razčlovečen. Vse bolj postaja žival. Duhovno se suši in vene. Uničuje sam sebe. Kljub vsemu napredku je danes človek le moderni divjak. Vse manj je danes osebnega razmišljanja, svobodne volje, vere, upanja, ljubezni, molitve, smisla za žrtve. Družina je v razkroju. Upanje v srečno prihodnost je splahnelo.
- Namesto človeka mislijo stroji in računalniki, televizija in elektronika. Človek nima več časa za človeka, za branje pogovor, za petje in pisanje, za družino in molitev, za človeka in Boga.
- Nimamo več srca za lepoto, za globoka in trajna čustva. Moderna umetnost je izraz naše praznine in dolgočasja, brez smisla, vsebine in lepote, odraz prazne duše današnjega človeka, ki ne zna več ljubiti.
- Hočemo raj na zemlji, večno srečo na tem svetu - dosegli pa smo le nesrečo. Tehnika se dviga, kultura pada. Človek je hotel postati bog, postaja pa žival. Hoteli smo raj, ustvarili smo pekel.

PESEM: Kadar v samoti

- Boga smo izrinili iz življenja. Ustvarjamo si svoje bogove, ki jim služimo kot sužnji. Glavni bog današnjega človeka je denar. Vse se da kupiti. Denar nas je popolnoma zasužnjil, zatemnil nam je pogled kvišku k večnim vrednotam. Za denar smo pripravljeni storiti vse, prodati tudi svojo dušo in prepričanje. Kljub vsemu bogastvu nam grozi, da izgubimo sebe.

- Namesto vere raste praznoverje. Praznino je namreč treba zapolniti. Sledimo krivim prerokom, ki nam obljudljajo srečo in raj ne zemlji. Za pravega Boga nimamo časa niti interesa. Prezahteven je.
- Sledimo materialističnemu evangeliju, ki uči, da je največja vrednota telesni užitek. Zvesti smo novim zapovedim, kjer ni nobena stvar več greh. Sprejemamo nove katekizme in papeže, verjamemo v raj na tem svetu. To je naša nova vera... Nismo sicer v vse to osebno prepričani, vendar o tem niti ne razmišljamo, enostavno slepo verjamemo.
- Srečni kljub vsemu nismo, zato srečnega človeka sovražimo. Ker smo umazani od greha, hudobije in nevoščljivosti, težko prenašamo poleg sebe plemenite in nedolžne. Čutimo, da smo zločinci, zato sovražimo poštene.
- Hoteli bi biti popolnoma svobodni, postali pa smo sužnji, moderni sužnji alkohola in mamil, sužnji denarja in strasti, sužnji užitkov in požrešnosti, sužnji sovraštva in nevoščljivosti, sužnji spolnosti in razvratnosti, sužnji mode in televizije, sužnji sramu iT, strahu, krivic in preklinjanja, sužnji nesramnosti in brezobzirnosti, sužnji tehnike in standarda, sužnji javnega mnenja in samih sebe. Predvsem pa: postali smo sužnji greha!
- Toda prišel si Ti..., naš Bog in Odrešenik. Prišel si, da bi nas osvobodil in odrešil. Kakor nekoč, pridi tudi danes...!

PESEM: O, nepričakovani dar

- Prišel je Kristus, da bi nam pokazal, da je človek velik, ko je majhen. Človek je velik le zato, ker ga Bog ljubi in kliče k sebi. Človek je velik, ker je Kristus zanj prelil svojo Božjo Kri.
- Kristus, naš brat in Odrešenik jemlje nase vse trpljenje in hudobijo človeštva. Za nas trpi in umira, da bi nas osvobodil in osrečil.
- Kot otrok je brezdomec v betlehemske votlini, beži pred Herodom, trpi revščino v Egiptu, v Nazaretu živi kot siromašen delavec.
- Trpi politično nasilje Rimljjanov, nerazumevanje in zavračanje svojih rojakov. Prenaša vse tegobe in napore vsakdanjega dela, zimo in znoj, veter in sonce, napor in dolga potovanja. Prenaša krivico sodnikov, divjanje vojakov, izdajstvo učencev. Na križu doživlja strašno duševno in telesno trpljenje.
- Vse to zlo je kot Bog in človek vzel nase in ga s svojo smrtjo in vstajenjem premagal. Tako nam daje upanje tudi na našo zmago.
- Prinesel nam je veselo oznanilo odrešenja. Spravil nas je z Bogom. Človeka je pritegnil v svojo Božjo ljubezen.
- Prišel je, da bi nam pokazal, kako Bog človeka ljubi kljub njegovi grešnosti, kljub temu, da je človek težak bolnik z rakom na duši. Prišel je, da bi nas ozdravil, okreplil in dvignil v novo življenje.

PESEM: K nam se je sklonil

- Prišel je, da nam pokaže, kako je edino zdravilo za današnjega bolnega človeka - ljubezen. Naša ljubezen je sicer slabotna, toda Bog nam daje svojo ljubezen s katero naj ljubimo današnjega bolnega človeka.

- Gospod, odpri ram oči, da kljub človeški neumnosti, neuspehom in hudobiji vidimo v svetu twojo ljubezen. Pomagaj nam, da bomo kljub svoji slabosti zaupali v twojo dobroto. Razodenim nam, kaj mora vsakdo izmed nas storiti, da bo pospeševal vesoljni mir.
- Daj nam odločnosti in trdnosti, da ne bomo verjeli tistim, ki nam dopovedujejo, da smo neumni, ker imamo upanje v življenje po smrti.
- Pomagaj nam v naši razdvojenosti. Ti, ki si Resnica sama, odpri nam razum in srce za twojo resnico, ki osvobaja.
- Gospod, naj bomo lačni in žejni le tebe, ki edini lahko potešiš naše večno nezadovoljstvo na tem svetu.
- Gospod, naj ne živimo samo od kruha, ampak predvsem od tvojih besed, ki so duh in življenje.
- Predvsem pa, Gospod: nauči nas ljubiti! ! Ljubiti iskreno in preprosto, tebe in ljudi. Ljubiti ne le z besedo ampak v dejanju in resnici.
- Prišel si, da bi nam izkazal svojo ljubezen. Naj jo tudi mi izkazujemo: Tebi in drug drugemu! Gospod, nauči nas ljubiti! /

PESEM: Ko čutiš to

(F.L. 8.12.1984)